

Vidíš? Čo je pre jedného smútok, môže byť pre iného šťastie.
Písať sa dá o všetkom. Pri žiadnej téme sa netreba vzdávať vopred. Treba sa nad témou zamyslieť, skúsiť sa na ňu dobre sústrediť. Myšlienky prídu, len im treba pomôcť.

7. Hneď si to aj skúsme. Ku každej téme napíš, o čom by sa ti dalo dobre písať. Môžeš uviesť aj viac nápadov k jednej téme.

Slnko:

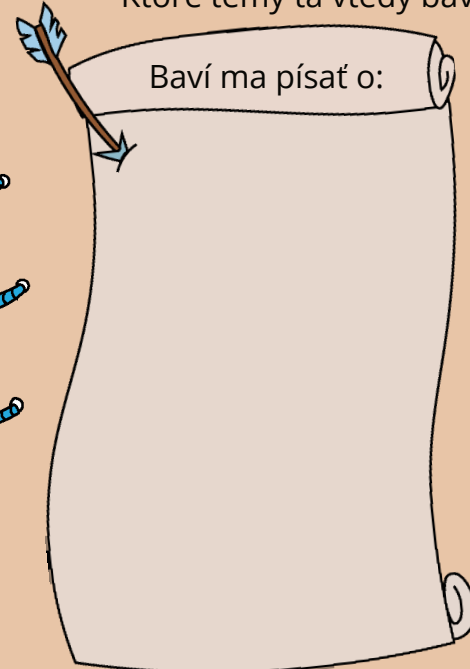
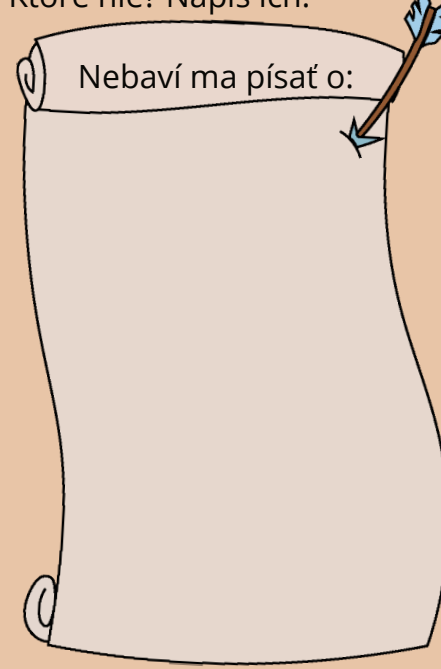
Vianoce:

Dom:

Úsmev:

Meno:

1. Iste poznáš tie situácie v škole, keď máte písať text na nejakú tému. Ktoré témy ťa vtedy bavia? Ktoré nie? Napíš ich.

<p>Baví ma písať o:</p> 	<p>Nebaví ma písať o:</p> 
--	--

2. Porovnaj svoje témy v oboch stĺpcoch so spolužiakmi.
Čo ste o sebe zistili?

3. Johanka je hlavná postava knihy. Rada číta knihu o Kláre Bôbikovej. Má aj mladšieho brata Samka. V škole mala raz podobnú úlohu.

Prečítaj si text. Príbeh rozpráva Johanka:

„Napíšem vám na tabuľu tému,“ povie pani učiteľka, ale napíše dve. **NAJSMUTNEJŠÍ A NAJŠTASTNEJŠÍ DEŇ MÔJHO ŽIVOTA.**

Ako to Johanka myslí? Aké dve témy?

Ak by s takými témami prišla tvoja učiteľka, o čom by bol tvoj text? Spomeň si na svoje dni, najsmutnejší a najšťastnejší.

Môže niekoho baviť písať o smutnom dni? Ak áno, prečo to toho autora môže baviť?

⊗ Dopíš témy do stĺpčekov vyššie. Kam napíšeš tú o najsmutnejšom dni? Kam tú o najšťastnejšom?

4. Čítaj Johankin príbeh ďalej:

„Napíšem vám na tabuľu tému,“ povie pani učiteľka, ale napíše dve. **NAJSMUTNEJŠÍ A NAJŠTASTNEJŠÍ DEŇ MÔJHO ŽIVOTA.** O prvej téme nemusím rozmýšľať ani chvíľku. Je to deň, keď som prišla o Kláru Bôbikovú. Ak sa nemýlim, odvtedy som šťastná nebola.

Prečo Johanka tento deň považuje za smutný?

5. Johanka rozmýšľa o tom, ako si s témou poradiť. Prečítaj si text.

„Napíšem vám na tabuľu tému,“ povie pani učiteľka, ale napíše dve. **NAJSMUTNEJŠÍ A NAJŠTASTNEJŠÍ DEŇ MÔJHO ŽIVOTA.** O prvej téme nemusím rozmýšľať ani chvíľku. Je to deň, keď som prišla o Kláru Bôbikovú. Ak sa nemýlim, odvtedy som šťastná nebola. A tak si prehodím témy a začnem šťastnými chvíľkami, z ktorých by sa dalo poskladať veľa dní. Napíšem, ako čítam Kláru a zabúdam pritom na celý svet. V dome Kláriných rodičov už poznám úplne všetko a úplne všetkých. Niektorí členovia rodiny sú riadne strelení, ale keď ich človek spozná bližšie, zistí, že to nie je také zlé. Napíšem, ako si knižku vždy, vždy, vždy dávam tam, kam Samko nedočiahne. Apredsa sa to stane. Dočiahne na ňu, lebo mu ju nachystám rovno pod ruky a odídem. Ale práve keď píšem o tom, ako sa Samko tešil a ukazoval mi hrbku dodriapaných strán... zistím, že pre Samka to určite bol jeden z najšťastnejších dní v živote. **DEŇ, KEĎ SOM SESTRE ZNIČIL KLÁRU BÔBIKOVÚ.**